

**Нам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку: (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку: (212) 227-5250

PIK LXXXVI. Ч. 115. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 24-го ТРАВНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 24, 1979 No. 115. VOL. LXXXVI

Філадельфійська Округа приготовляється до відзначення 85-річчя УНСоюзу і Теодор Сушик очолив Ювілейний Комітет

Вайсдел, Н. Дж. (с. г.). — Тут в домі секретарки 347 Відділу пані Дарі Цапар, в віторок 24 квітня ц. р. відбулася зустріч представників Відділів УНСоюзу з полудневої частини стеїту Нью Джерзі з членами Управління Філадельфійської Округи, у висліді якої вирішено весняним Союзом Днем відзначити 85-річний ювілей УНСоюзу.

Наради відкрив голова місцевого 347 Відділу Теодор Сушик, який привітав усіх присутніх представників сусідніх Відділів, а також голову Філадельфійської Округи Петра Тарнавського і союзного організатора Степана Гавриша. Теодор Сушик коротко з'ясував присутнім ціль зустрічі, а відтак даліше ведення нарадами передав Степанові Гавришеві, який в першу чергу представив поодиноких представників Відділів. Представниками

Теодор Сушик

346 Відділу були голова Теодор Сушик, секретар пані Марія Цапар, касир Петро Ціхановський і голова Контрольної Комісії Сергій Козачук. Відділ 331 заступав д-р Іван Куйдич, від 378 Відділу присутнім був голова Дмитро Лепкий і секретар-

(Закінчення на стор. 4)

Відзначать 80-річчя інж. Романа Раковського

Нью Йорк. Н. Й. (Р. Г.). — З нагоди 80-річчя інж. Романа Раковського, одного з найвидатніших кооперативних діячів на рідних землях та в країні нашого нового поселення, а в тому основника та довголітнього скарбника й керівника бюро Української Кредитової Кооперативної "Самомоміч" в Нью Йорку, якому у великій мірі треба завдячувати існування та буйний розвій цієї найстаршої та фінансово найсильнішої на терені Америки кредитової кооперативної, у неділю, 3 червня ц. р. о год. 5-й по полудні у великій залі Українського Народного Дому відбудеться свято-кошторісний банкет у вишній призначений за його труд і працю протягом довгих літ над розбудовою української кооперативної, так на рідних землях, як і на землі нашого нового поселення.

Інж. Роман Раковський

товий Кооператив "Самомоміч" у Нью Йорку. Повідомляється, що хто бажав би взяти участь в банкеті, повинен надіслати оголошення до 26-го травня ц. р. залучивши оплату за участь в банкеті в сумі 10 доларів на адресу:

"Self Reliance" (N. Y.)
Federal Credit Union
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003.

Білий Дім закликає нафтові фірми збільшити продукцію бензини

Вашингтон. — З уваги на те, що в багатьох стеїтах, наприклад, у Каліфорнії, відчувастись великі недотачі бензини, Білий Дім протягом останніх кількох днів змінив своє становище і тепер закликає американські нафтові фірми збільшити продукцію бензини, замість оливи для огрівання будинків, як це робив досі.

Минулого понеділка, 21-го травня, заступник секретаря енергетики Дон Ф. О'Лірі під час свідчення перед Сенатською комісією для справ енергії закликав нафтові фірми ЗСА продукувати більше бензини, бо існує можливість, що цього літа може вийти ситуація "критична ситуація".

Того самого дня Джордж Повелл, пресовий секретар Джиммі Картера, виступив в обороні секретаря

енергетики Джеймса Шлесінджера. Він заявив, що Президент має повне довіря до Шлесінджера і не погодиться на заклики деяких критиків, які вимагають, щоб президент Картер звільнив Шлесінджера або щоб Шлесінджер зрезигнував.

Повелл теж сказав, що президент Картер і члени його уряду вважають, що якщо б Конгрес у 1977-му році був схвалив енергетичну програму Білого Дому в її оригінальній версії, то в цьому році енергетична проблема не була б така серйозна і не було б такого браку бензини. Повелл також повторив невдоволення Президента, що Палата Репрезентантів відмовилась надати йому право "в крайньому випадку" встановлювати нормування (раціонування) бензини.

Монреаль здобув чашу Стенлі в хокейових чемпіонатах

Монреаль. — Дружина "Канадієн" з Монреаля здобула четвертий рік підряд чашу Стенлі у сезоні нових розгравках поміж 12-ма найкращими дружинами Національної Хокейової Ліги.

У фінальній серії, яка закінчилась у понеділок, 21-го травня, "Канадієн" перемогли дружину "Ренджерс" з Нью Йорку, вислідом 4-ї ігор. "Ренджерс" здобули перемогу у

першій грі серії вислідом 4-1, але описав "Канадієн" виграла чотири гри підряд вислідом 6-2, 4-3, 4-1 і 4-1, здобуваючи чашу Стенлі 22-й раз за існування цього клубу.

У дорозі до фіналів "Канадієн" перемогли дружини з Торонта і Бостону, а "Ренджерс" заклали фінальні перемогами над дружинами з Лос Анджелесу, Філадельфії і Лонг Айленду.

В. МОРОЗ ЗАКЛИКАЄ ДО ПІДТРИМКИ НАЦІОНАЛЬНИХ РУХІВ У ССРСР І ДО ДЕКОЛОНІЗАЦІЇ МОСКОВСЬКОЇ ІМПЕРІЇ

Вашингтон. — Валентин Мороз, виступаючи тут в п'ятницю, 18-го травня, перед американськими журналістами й запрошеними гостями в приміщеннях Крайового Пресового Клубу, закликав ЗСА та інші країни вільного світу до більшої підтримки національних рухів у ССРСР та до деколонізації московської імперії, яка загрожувала цілому світові.

"Багато говориться про загрозу нуклеарної війни, — говорив Мороз, — але не робиться правильних висновків. Хто може започаткувати таку війну? Китай — надто слабкий, Захід — надто цивілізований. Тільки московська імперія може започаткувати таку війну". Мороз підкреслював, що деколонізація Східної Європи — "тобто розчленування російської імперії є так важливим для Заходу, як і для нас".

Заяву Мороза в перекладі на англійську мову прочитав на початку зустрічі мгр Борис Потепенко, директор Бюро СКВУ при Об'єднаних Націях, який був також перекладачем Мороза. Цю пресконференцію-полуденок відкрив і нею проводив Артур Візі, президент Крайового Пресового Клубу. Влаштуванням цього чергового виступу Мороза займались УККА та його інформаційне Бюро у Вашингтоні.

Наголошуючи питання деколонізації московської імперії, Мороз сказав, що трагедією України є той факт, що увага світу зосереджена на боротьбі негрів за деколонізацію Африки. "Якщо Україна була б частиною чорної Африки, вона сьогодні була б незалежною", — твердив Мороз, заявляючи, що в Об'єднаних Націях справа повеншення білих народів повинна мати таку саму увагу, як і питання дискри-

мінації проти негритянських народів. Однак в ОН, твердив Мороз, є легше прийняти резолюцію про деколонізацію Південної Америки, ніж дискутувати над питанням деколонізації Советського Союзу — "цієї імперії", яка поневолює десятки народів, включно з найбільшою колонією світу — Україною". Мороз скритикував ОН за їхню відмову визнати Світовий Конгрес Вільних Українців, як "дійсного речника" України, визнавши в той час Палестинську Визвольну Організацію та Південно-західну Африканську Народну Організацію.

"Захід може і повинен зробити більше для України", — сказав Мороз, вказуючи на важливість стратегічного положення України, її історію, культуру, природні багатства тощо. Захід повинен домагатися звільнення українських політ'язнів, бо це посилить правозахисний рух в Україні. Він звернув увагу на те, що Українська Гельсінкська група в Києві — це перший прояв "дегальної опозиції" в Україні за останніх 50 років, який заслуговує на більшу підтримку Заходу. Мороз висловив похвальне про те, що ЗСА включили питання прав людини в свою закордонну політику, але додав, що ця концепція повинна бути поширена до питань національних прав.

"Коли мене питаються про права людини — твердив Мороз — я заявляю, що повинні усе-я бажано здійснювати мого право бути українцем. Для мене це найбільш святе право". Прочитавши праці с. п. д-ра Дмитра Донцова, Мороз переконався, що український націоналізм незмінний і на підтвердження цього вказав на колишній і теперішній рух спротиву в Україні. На місцях закатованих чи заарештованих приходять нові люди, які борються за волю і незалежність українського народу.

Валентин Мороз відповідає на один із запитів під час зустрічі з представниками американської преси і радіо у Крайовому Пресовому Клубі у Вашингтоні. Зліва — мгр Борис Потепенко, який перекладав відповіді В. Мороза. За столом сидить голова Клубу Артур Візі.

(Світлина — І. Діаболо)

Відповідаючи на ряд запитів, Мороз заявив, що в таких справах, як підписання договору СALT II, президент Картер і д-р Бжезінський краще знають від мене, що робити", додаючи, однак, що Москва не можна довіряти, бо вона відома в Україні під цю пору — неможлива. Мороз сказав, що дискусія про еволюцію чи революцію в Україні — зайва, а будь-яке повстан-

котовати, твердив Мороз, якщо ССРСР не проголосить загальної амністії для всіх політ'язнів. Погодившись на влаштування Олімпійських ігор в ССРСР, Захід повинен домагатися від нього такої амністії.

Коментуючи твердження колишнього американського консула в Києві Роберта Портера, що революція в Україні під цю пору — неможлива, Мороз сказав, що дискусія про еволюцію чи революцію в Україні — зайва, а будь-яке повстан-

ПРОГРЕСИВНІ КОНСЕРВАТИСТИ ВИГРАЛИ ВИБОРИ В КАНАДІ, ДЖОЗЕФ КЛАРК БУДЕ НОВИМ ПРЕМ'ЄРОМ

Оттава, Канада. — Під час загальних виборів до Палати Громад канадські виборці у віторок, 22-го травня, підтримали партію Прогресивних Консервативів, члени якої здобули 135 місць в Палаті, а Ліберальна партія дотеперішнього прем'єр-міністра П'єра Елліота Трудо, яка була при владі протягом останніх 11-ох років, здобула 115 місць. Таким чином новим прем'єр-міністром Канади буде 39-річний Джозеф Кларк, наймолодший прем'єр в історії Канади.

Хоча партія Прогресивних Консервативів здобула найбільше місць в Палаті Громад, то не одержала понад 50 відсотків, і тому Джозеф Кларк муштиме творити уряд меншості, тобто коаліційний уряд, правдоподібно, з Новою Демократичною партією, яка здобула 26 місць, а провідником якої є Едвард Бродбент. Партія Соціального Кредиту здобула 6 місць.

Дотеперішній прем'єр-міністр Трудо, який має 59 років життя, признаючи, що Ліберальна партія програла вибори, заявив, що як лідер опозиції він старатиметься запевнити, щоб здобути його партії "не пішли надаремно".

У провінції Онтаріо ліберали потерпіли поважний поразку, але натомість здобули значну більшість голосів у франкомовному Квебеку. Цей факт може ускладнювати старання нового прем'єра Кларка задержати єдність Канади, бо в Квебеку панують сильні тенденції в сторону

Джозеф Кларк, лідер партії Прогресивних Консервативів

відокремлення цієї провінції і проголошення самостійної держави. Однак, у віторок увечері та в середу вранці Кларк дуже оптимістично висловлювався про майбутність Канади, твердячи, що населення у виборах заявило свою опінію про напрям майбутньої політики цієї країни і висловив переконання, що партія Прогресивних Консервативів буде при владі "довгий час".

ВЕЧІР ЛМКЛЮБУ НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ

Нью Йорк, Н. Й. — Із Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що запланований Вечір в пошану мистця Федора Григоровича Кричевського, який мав відбутись у цьому ж Клубі в п'ятницю, 25-го травня — не буде.

КГБ ХОЧЕ ЗНИЩИТИ МИКОЛУ РУДЕНКА — ПИШЕ ЙОГО ДРУЖИНА

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Раїса Руденко, дружина засудженого на 7 років таборів і 5 років заслання Миколи Руденка, голови Української Гельсінкської Групи, звернулася з закликом до тієї Групи і до держав, що підписали Гельсінкські угоди з проханням рятувати її чоловіка.

Передчасно звернення Раїси Руденко в СРСР ч.

"Хоч це, очевидно, голос волаючого в пустині, — але я мовчати більше не можу. 5-го лютого 1977 року арештували мого чоловіка, інваліда війни другої категорії, українського письменника Миколу Руденка. Його засудили на 7 років таборів суворого режиму і 5 років заслання за висловлення своїх думок у листах, адресованих у Центральному комітетові КПРС, а теж у художніх творах, які конфісковано при обшуку нашої квартири.

Поета і філософа, що боровся за права людини, засудили за думки і переконання. Наказом управління в справах друку при Раді Міністрів УРСР ч.

5 з 3 серпня 1978 року, знищено всі його книжки. Але на цьому не кінець. Тепер органи КГБ рафіновано нищать і самого письменника. Цілий рік йому не дають моїх листів, переконують, що я його покинула, придбала собі кількох полюбовників і не хочу відписувати на його листи, які я, до речі, не доставала. Рівночасно його кожного дня переконували, щоб він покаявся, за що обіцяли йому негайне звільнення. В київській тюрмі КГБ йому говорили: "Ви самі розумієте, що ми слідуємо за вашою дружиною і не можемо владати, що нічого не знаємо. Напишіть їй, щоб отямилася, а то ми будемо судити її за погану поведінку".

І чоловік написав до мене, думаючи, що його листи дійсно відсилають. Про це я довідалася рік після його арешту на особистому побаченні з чоловіком. Після перевезення його до Мордовського табору ч. 19, знову конфіскують його і мої листи, забирають у нього

(Закінчення на стор. 4)

У "Нью Йорк Таймсі" появилася рецензія на книжку — автобіографію Л. Плюща

Нью Йорк, Н. Й. — У неділюмовий видання "Нью Йорк Таймсі", з 20-го травня ц. р. у додатку "Перегляд книжок" надруковано рецензію з. "Прогресивних" П'єра Редлавея — відомого британського соціолога та професора політичних наук у Лондонському університеті — на книжку Леоніда Плюща "Карнавал історії" — автобіографію видатного, який частинно теж вміщав матеріали-спогади дружини Л. Плюща Татяни; редакція і переклад на англійську мову — Марка Паринніка. П'єр Редлавей, у вирізанню Л. Плюща від інших дисидентів, підкреслює його особливості характеру. Він пише, що Советський Союз "випродукував" чимало неустрашимих і гуманітарних дисидентів, які без огляду на небезпечні перешкоди — живуть без найменшого співчуття для себе. Таким є і Л. Плющ, який, крім цього, відзначається легкою дотепу, безпосередністю та проник-

ливою інтелекцією. Він — продовжує публіцист, не винятково злібна і атрактивна особистість, яка включилася у справи оборони прав людини, українських патріотів, життєвських емігрантів та кримських татар. Інший характер Л. Плюща позначився його широким засягом соціального досвіду. Вже у 17-річному Л. Плюща почав називати дух незалежності, і хоча був проїнятий марксистськими теоріями, у нього поглиблюється виразний спротив до советського режиму. На етапі його життєвого шляху — спершу наукова кар'єра в Київському інституті, де він займав становище професора математики і кібернетики, а відтак його роль в обороні прав людини, яка почалась сутінками з КГБ, моральна і практичною підтримкою українських національних Демократів. Його дедукційний процес в Москві, а також його відкрите утєснення легкістю дотепу, безпосередністю та проник-

(Закінчення на стор. 4)

Терористи збомбили католицький Інститут у Римі

Рим, Італія. — Пресові агентства інформують, що італійські терористи, які називають себе "внутрішньою силою" для протесту проти парламентарних виборів, збомбили римокатолицький Інститут св. Френсіса. Сильний вибух і вогонь знищили архівні матеріали й меблі, але не порушили самої структури будови. Не було також жертв у людях. Як відомо, 3-го і 4-го червня цього року в Італії відбудуться парламентарні вибори, які

як загальною сподіються, закінчать довготривалу урядову кризу. Від безчестя ц. р. країною керує тимчасовий уряд прем'єра Джулія Андреотті, який мусів податись до димісії, не одержавши підтримки від комуністичних послів у парламенті.

Бомба в Інституті св. Френсіса вибухла коротко після того, як польський спеціаліст розрядив бомбу в будинку магістрату, яка мала б вибухнути в тому самому часі.

Нові пропозиції В'єтнаму відносно Камбоджі

Токіо, Японія. — Пресові агентства інформують, що В'єтнамом погодився на відтягнення своїх військ з Камбоджі, якщо Китайська Народна Республіка припинить військову, політичну і моральну допомогу партизанам, які підтримують колишнього прем'єр-міністра Поль Пота і допомогли встановити новий комуністичний провізоричний уряд сприявливий для Ганюю.

Від того часу збройні сили Поль Пота, підконтрольні партизанським частинам, ведуть війну проти в'єтнамців.

В'єтнамські війська, як відомо, перевели інвазію в Камбоджу ще в грудні м. р., змусили уступити її встановити прем'єр-міністра Поль Пота і допомогли встановити новий комуністичний провізоричний уряд сприявливий для Ганюю. Від того часу збройні сили Поль Пота, підконтрольні партизанським частинам, ведуть війну проти в'єтнамців.

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Mondays and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.,
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (позбачено):
Любов Колесняк, Володимир Левенчук, Зенон Силик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії).

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by
Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Переплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65% знижка. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поворот до підстав

Майже два роки тому Крайова Асоціація Освіти, найбільша організація американських вчителів, яка має біля 2 мільйона членів, оприлюднила звіт, в якому інформувала, що по шлій країні помітний рух „повороту до підставових принципів” у початковому і середньому шкільному навчанні, тобто по школах знову починають наголошувати на граматичній, табличній множенні, вивченні напам'ять нових слів тощо. Разом із наголошенням цих предметів учителі та дирекції шкіл все частіше пригадували учням, що „наука вимагає тяжкої праці”.

Минулого тижня та сама Крайова Асоціація Освіти повідомила, що рух „повороту до підставових принципів” за останні два роки не тільки не послаб, але значно поширився і охоплює все більше і більше шкільних округ.

Повідомлення згаданої Асоціації — це дуже відрядне явище, бо доказує, що згаданий „поворот” не був тимчасовим рухом, а представляє собою тенденцію, яка набирає сили з року в рік.

Як відомо, протягом 1960-их і на початку 1970-років у шкільній системі панував напрям, який можна окреслити такими словами: „вчити дітей тільки те, що їм подобається і що є доречним для даного учня”. Такий підхід до науки спричиняв те, що великий відсоток випускників середніх шкіл фактично був напівабілосмітним.

Але протягом останніх двох-трьох років учителі в різних частинах Америки інформували і далі інформують Крайову Асоціацію Освіти, що мали повну рацію ті педагоги, які весь час твердили, що деякі підставові предмети, як рахунки, читання, писання тощо, діти мають вивчати примусово, і то вивчати напам'ять, не зважаючи на те, чи подобається це учням, чи ні, як теж не зважаючи на те, чи учні вважають ці предмети „доречними”.

Учителі також дуже позитивно висловлюються про брошуру-памфлет, що її в кінці 1977-го року видала згадана Крайова Асоціація Освіти під назвою „Навчання — це тяжка праця”. У цій брошурі, що її Асоціація два роки тому вперше розіслала вчителям і батькам і продовжує розсилати й сьогодні, між іншим, сказано, що „школа є інституцією навчання, а не приміщенням для розваги чи відпочинку, як кіно чи пляж”. Там підкреслено також, що „школа — це місце праці, де учень одержує задоволення з факту, що успішно виконав нелегку працю”.

Згадана брошура-памфлет закінчується такими словами: „Навчання — це тяжка праця і від неї залежить наше спільне майбутнє — майбутнє учнів, батьків, учителів і цілого нашого суспільства”.

Треба вітати той факт, що рух „повороту до підставових принципів” у початковому і середньому шкільному навчанні не був короткотривалим, а, як каже Крайова Асоціація Освіти, цей рух, який фактично є поворотом до традиційних методів навчання, продовжує кріпшати і поширюватися.

Брежнєв і Тіто „тихо” погодилися на ліквідацію різниць у поглядах

Москва. — Генеральний секретар ЦК КПРС і голова Президії Верховної Ради СРСР Леонід І. Брежнєв і президент Югославії Тіто „тихо” погодилися на ліквідацію різниць у поглядах на різні справи закордонної політики, які досі були причиною непорозуміння між цими двома комуністичними країнами. В офіційному комюнікаті, опублікованому після двохатрих розмов Тіта з Брежнєвим, говориться, що Брежнєв порушував також ті справи відносно яких існує така погодженість між СРСР і Югославією, але її треба скріплити шляхом обопільної співпраці між двома комуністичними партиями. Відпочивши протягом вікенду, президент Тіто повернувся в понеділок, 21-го травня ц.р. до Београду.

Ганна Чернів

ЧОТИРИ СТОЛИЦІ

[6]

— Кицю, кицю, — покликнула я й відшпуннула шматочок печива.

Але киця в мій бік не глянула. Всі коти мчали до малого чорного авто, що спинилися біля хідника. З авто вийшла жінка з мішечками їжі й стала обділяти котів. Це була міська урядниця, що виконувала зобов'язання, встановлені містом. В місті багато бідноти, що мабути би поїли ту їжу, але коти важливіші.

— Ну, не хочуть, то нам більше буде, — сказала я. — І я вже далі йти не можу. Ось вільна лава — сідаймо.

Сили, почали споживати тістечка з пляшечкою мінеральної води, а що були втомлені, то розмова була не дуже присмачена, перенесена: „Ти ж казав...”, „А це все через тебе” і так далі, як то в поряднім подружжі водиться.

— Добридень, — почувли ми зі сусідньої лави. — Ви українці?

Ми отетеріли. От так несподіванка! Бачимо — двоє зовсім молодих людей, літ, може, по вісімнадцять.

— Так, А ви?

— Ми з України.

Ага, думаємо. В „Новом русском слове” один час ішли об'яви про виступи новоприбулих із України жителів, що саме так свій ансамбль і титулували. Допитусьмо далі:

— То ви — українці? (Що за наївність! Але це ми навмисно).

— Ми — євреї. Вийшли звідти три місяці тому, а тут живемо в перехідному таборі й чекаємо на візу до Америки.

Почалися розмови про те-се. Ми їх питаємо про Україну, а вони нас — про Америку: в якій стилі було б найкраще оселитися, щоб там і праця знайшлася, й учитися можна, й клімат щоб добрий був. Ми радили так,

Володимир Косик

БАЛКАНИ — ТЕАТР БЛИЗЬКИХ ПОДІЙ

Цими днями маршал Тіто, президент Югославії, відбув поїздку до Москви. В зв'язку з цим політичні коментатори висловили припущення, що може Тіто намагається приготувати післатівський період. Йому за кілька днів сповниться 87 років.

Події в Ірані, як також конфлікти в Камбоджі, в'єтнамській війні, в'єтнамсько-китайський конфлікт і постійне напруження на Близькому Сході в якійсь мірі відвертають увагу спостерігачів від іншого неваріантного району — Балканів. Багато елементів вказують на те, що там наближається період криз і напружень.

Крім факту, що в цьому районі й суміжних країнах доволі часто виявляють активність скрайньо-лівої й націоналістичної групи і рухи (наприклад в Югославії хорватські націоналісти, праві і ліві рухи в Греції й Туреччині), треба брати до уваги фактори внутрішнього й зовнішнього характеру. В Югославії, Албанії й Болгарії влада знаходиться в руках старих віком лідерів. Іншими словами, керівниками цих держав є люди, смерть яких може стати причиною перегрупування сил всередині й змінити політичні сусідніх країн, у тому й Союзі.

Одночасно існують деякі дисгармонійні нотки в рамках Варшавського пакту, а саме — одна з балканських країн — Румунія — всіма силами намагається провадити в якійсь мірі незалежну політику по відношенню до Китаю й навіть Заходу. Друга балканська країна — Югославія — взагалі провадить власну політику. Вона відмовилася судити Китай за інвазію в'єтнаму, як цього вимагала Москва і гостро критикувала в'єтнамську інвазію Камбоджі, яку підтримувала Москва.

Крім цього, не треба забувати, що Балкани мають велике стратегічне значення для Москви. Стара жадоба Москви контролювати Дарданельську протоку не зникає. З цієї метою, але також і для цього, щоб есентуально шакувати Югославію, Москва цупко взяла в свої руки Болгарію. Ця країна найбільше контролювана Москвою, там є найбільше її прихильників у партії, і вона найбільше зорієнтована на союзна зразок соціалістичного ладу. Стається це до той міри, що дехто вважає, що може прийти час, коли, якщо зайшла б зміна міжнародної кон'юнктури, Болгарія найкорше стала б черговою „суверенною” республікою СРСР.

Очевидно, в теперішній ситуації — це перебільшення. Зате Болгарія може відіграти іншу, корисну для Москви роль.

З одного боку — як плацдарм російської пресії в

напрямі Дарданелів, а з другого — як інструмент тиску на Югославію. Крім давніх планів російської експансії в цьому районі, тут в рахунок входять інші, досить наглі мотиви. Із стратегічних міркувань, політика Москви в Африці й Азії потребує постійної і певної логістичної підтримки. Військовий тиск Москви на напрямі Близького Сходу й Африки робиться через союзна флоту на Середземному морю, а в напрямі Азії, його робиться з допомогою союзна флоту на Індійському океані. Дослідження океану Москва пробує здобути своєю політикою в Афганістані й по відношенню до Пакистану. Забезпечити собі шлях для логістики на Середземному морю Москва може лише пресіями в районі Дарданелів і контролюю протоки.

З цього погляду старання Туреччини й Греції вийти до Спільного європейського ринку Москва розцінює як загрозу для своїх впливів у цьому районі. З другого боку, в Туреччині помітний відомий подій в Ірані, який сколихне мусульманське суспільство. Болгарія також має мусульманське населення і вона межує з Туреччиною.

У такій скомплікованій ситуації Москва не має можливості діяти безпосередньо. Тому вона готується впливати, а подекуди вже впливає на існуючу ситуацію в той спосіб, що використовує існуючі напруження. А на Балканах іх, чи може бути чимало. Ними є традиційні болгарсько-югославські напруження, албансько-югославські напруження, болгаро-румунські напруження, греко-югославські напруження тощо.

Можна припускати, що у випадку смерті Тіта, якщо Москва захоче опанувати ситуацію в Югославії, вона уживатиме для цього не лише просоветські й проросійські прихильників в цій країні, але також і висує питання Македонії. Контури можливих напружень уже зарисовуються. Югославія від давня намагається збудувати співпрацю балканських країн, зокрема в галузі економіки. Цей план натрапляє на поважні труднощі. Позитивно відгукнулася лише Албанія. Болгарія зовсім відмовилася.

Основною кісткою незгоди між Югославією й Болгарією є питання Македонії. Територія Македонії поділена сьогодні між трьома державами. Більша її частина належить до Югославії, де вона творить окрему республіку Югославської федерації. Решта Македонії належить до Болгарії й Греції.

Якраз недавно в столиці (Закінчення на стор. 3)

Олександр Драйновський

ЯК НИЩИТЬСЯ ДЖЕРЕЛА ДО НАШОЇ ІСТОРІЇ

Підземельна церква в київській Печерській Лаврі

В „Недєлі”, тижневім доданку до „Ізвестій” з 29 січня — 4 лютого 1979 року (ч. 5) подано наступне повідомлення:

Під час реставраційних робіт у Печерській Лаврі, збудованої в цьому районі, тут в рахунок входять інші, досить наглі мотиви. Із стратегічних міркувань, політика Москви в Африці й Азії потребує постійної і певної логістичної підтримки. Військовий тиск Москви на напрямі Близького Сходу й Африки робиться через союзна флоту на Середземному морю, а в напрямі Азії, його робиться з допомогою союзна флоту на Індійському океані. Дослідження океану Москва пробує здобути своєю політикою в Афганістані й по відношенню до Пакистану. Забезпечити собі шлях для логістики на Середземному морю Москва може лише пресіями в районі Дарданелів і контролюю протоки.

Цей підземний некрополь зацікавив співпрацівників Інституту археології Академії Наук УРСР Л. Данилову, М. Мовчану і А. Авабія. Удалось знайти два нові відгалуження давніх лаврських печер — в загальному довжиною понад 100 метрів.

Був відкритий теж лаврський іконописець Нестора, де знаходиться його гроб. Дослідники ввійшли в висічені штучно в пісковикі келі і отримали між собою. Стіни їх покриті відомими написами, з яких найстарший має дату 1150 року, отже можливо, що з круга Нестора, або й його самого.

Коли дослідники дійшли до кінця заваленого проходу, побачили цілі блоки (по 15 рядів), збудовані зі старовинних цегли, останки дерев'яних стовпів, вирізани в стіні хрести, фрагменти фресок, виконаних прямо на поверхні пісковика мінеральними фарбами у прекрасній кольоровій гармонії. Не було сумніву, що це була печерна церква, знищена колись заповіддю.

Прийти до самого храму через завалений прохід не вдалось. Мабуть прийде час зробити прохід зі зовні й тоді буде можна довідатися більше. Очевидно вхід буде закритий, поки „ответственные работники” не провірять, чи все можна буде вивчити.

Цей випадок нагадує другий подібний, що мав місце в церкві св. Софії в Києві, яких десять років тому (наприкінці 60-их років), про що я мав нагоду довідатися від наочного свідка, що мешкав у тому часі біля собору. Сталося це теж під час реставраційних робіт. При одній колоні загалом підіграв. В отвір зразу просянувся молодий робітник. Він пройшов декілька кроків і побачив якісь двері, але боявся йти далі, і дав знати наставникам. Покли-

кано КГБ (яке має свій особливий вхід до собору) і ті зразу відкрили „для безпеки” віднайдені вхід для дальшого „прослідження”. В найближчих днях поширилася в місті вістка, що знайдено бібліотеку Ярослава Мудрого. Чи це правда — доказати трудно. В кожній раз „ответственные работники” мусіли знайти щось, що вважали за відповідне затати, бо жадного повідомлення про цей випадок не подано офіційно.

Випадки нищення слідів української культури в тих часах були знані та мали місце і раніше. В 1964 р. було планово знищено 600,000 архівних матеріалів та книжок Академії Наук УРСР. Відомо, що після побида під Полтавою „православний цар” Петро І наложив на Печерську Лавру контрибуції в сумі один мільйон карбованців, що було колосальною сумою в ті часи. Невідомо, чи Петро І мав які докази про участь монастиря у „змові” гетьмана Івана Мазепи, чи може були інші причини...

Він наказав спалити Печерську безцінну бібліотеку. Мали існувати два списки тих цінностей, які були в бібліотеці: один знищено, а другий зберігався в спеціальних архівах у Росії. Українські дослідники з 60-их років стверджували на підставі тих інших згадок, що тоді пропали інші цінні літописи і документи, які були в печерській бібліотеці.

В тому самому часі (чи дещо пізніше) згоріла цінна бібліотека Могилянської Академії. Не є теж тайною, що в Московщині знаходиться декілька першодруків, що поклали в Київ, це перед друкарнею Федорова. Поширена є теж вістка, що після Кримської війни, знайдено там багато цінних джерел і їх або знищено, або знаходяться і досі в спеціальних архівах на півночі.

Підозрюють, що при перевизначенні Початкового літопису зайшли різні таємні зміни в тексті, але це нині трудно довести. Одне певне: Літопис в оригіналі був написаний однаковими буквами і без розділових знаків. Випадки впровадили великі початкові букви для назв народів і порозділяли на речення. Одно і друге виразно фальшиво: „Варяги” написали великою буквою і так створили один наріз більше. Досліджуючи значення слова „варяги” в найстаріших енциклопедіях і словарях, я знайшов, що воно мало колосальне значення „наземне військо” (по-грецьки „баррагой”), а в дальшому поясненні теж „чужинці”.

(Продовження буде)

Лев Шанковський

ТРЕБА ПІДТРИМАТИ УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Зима на переломі 1978-1979 років. В обителі Сестер Службицької у Маківі, в Альзії, Франції, глітно. У цій затишній місцевості, положений 70 км. від столиці Ельзасу-Лотарингії міста Штрассбургу відбувся зимовий високошкільний курс Українського Вільного Університету, в якому взяли участь 34 студенти. Вони приїхали з різних країн: 10 з Франції, 6 з Бельгії, 4 з Німеччини, 7 з Англії та 7 із заоканських країн. Курс провадився семінарійною методикою, більшість бо студентів — це абсолюенти або студенти різних високошкільних шкіл. Викладають чи пак ведуть семінарійні дискусії професори Українського Вільного Університету: ректор Янів, професори: Васкович, Косик, Митрович, Вітошинський і Нагайло. Останній сам був курсантом у Маківі минулого року, бо курс у Маківі відбувається не вперше. Сестри Службицької рахують студентам дешево за приміщення й дуже добрий харч, що дозволяє покрити кошти відбуття такого курсу. І для студентів він обходиться дешево, бо одну третину шкільної оплати покриває й КоДУС, студентське допомогове товариство.

Це так було тієї зими, а влітку, в самому Мюнхені, що є осідком УВУ буде ще глітніше. Із-за океану приїде багато студентів українців і також чужинців, бо в аудиторії цього університету відбуватимуться не лише виклади на семестрі, але і літній курс українознавства й соєтознавства, що його Український Вільний Університет влаштує спільно із Іст Мічиганським університетом. Очевидно, в цьому курсі можуть брати участь також студенти українці, і справді, вони влітку з'їжджаються до Мюнхену з цілого світу. В Мюнхені існує вигідна Українська Бурса, в якій нормально мешкають українці-середньошкільники, що вчаться в середніх школах Мюнхену, а в бурсі мають приміщення й харч, повну опіку та навіть лекції українознавства. Влітку в бурсі багато вільного приміщення і вона приймає не тільки студентів УВУ, але й туристів, які тут значно дешевше можуть перебувати, ніж у мюнхенських готелях.

Ми торкнулися злегка тільки однієї ділянки діяльності УВУ, а саме аудиторного навчання й організації різних високошкільних курсів не тільки в Німеччині, але й теж у інших країнах. Звичайно, на цьому діяльність університету не вичерпується. Український Вільний Університет спільно з іншими німецькими та закордонними університетами влаштовує часто різні наукові конференції на обрані теми. Далі йде давня діяльність Українського Вільного Університету, яка дуже значна. Кожного року появляється декілька грубих томів наукових праць і збірників. Бібліотека Українського Вільного Університету може не така велика, як в довгоіснуючих державних університетах, але коли йдеться про українську, вона має майже все, що потрібно студентам.

Базилики були не церквами, а місцем зустрічі і зборів, а потім уже, коли не могли ділом домовитися, стали молитися богам, щоб вони розв'язали нерозв'язані проблеми, і так створилися церкви. Оглянувши Форум, ми подалися до Колізею. Цегла маленька, ручної роботи, витримала вагу століть. На кожній цеглині — печатка імператора (це дало змогу датувати будову). Тут кроводжильний натовп висиджував години, споглядаючи до бої глядіаторів, що їх тисячами вбивали. В святкові дні часом гинуло 65 тисяч глядіаторів! Що за жорстокість, правда? Як у нас, „цивілізовані” часи під час війни! А ще ж нас, жінок, кривдили й тоді! Ви ж подумайте: жінок було дозволено дивитися на бойовища тільки по 5-й годині вечора, та й то ховаючись десь у ніші.

Графіті не шадили навіть і святих руйн. То там, то там намальовані серп і молот, а часом і свастика, кому що. Показали нам балюкон, з якого промовляв Муссоліні, а також вулицю, де знайдено тіло вбитого цього року Мора. Зайшли до Пантеону — чуда архітектури, з відкритою стелею — куполом; коли йде дощ, то вода стікає в дірку на підлозі. Тільки в теплім краю можна таке будувати!

Найбільш шановані гробниці — звичайно, батька нації — Віктора Еммануеля та Рафаеля, що молодим помер, у віці 37 літ. Над його гробом два голуби літають та цілюються, і хтось ставить і досі йому в вазу свіжі квіти.

(Продовження буде)

щоб вони самі вирішили, але певні, що вони ніде не пропадуть. Обом тільки закінчили десятиліття, він з Києва, вона — з Одеси. Знаючи, що саме ми хотіли б почути, вони розповідали про утиски української мови й культури, про переслідування українців у ріднім краю.

— Ви одружені? — поцікавилася я.

— Ні, ми тільки тут познайомилися, — почервонівши, відповіла дівчина.

— То подумайте над цим. Ви дуже добре вдвох виглядаєте! — Помогонівши ще трохи, ми з ними попрощалися. Дали свої адреси, а вони нам, трохи побоюючись, свої автографи (покищо без адреси — колись і ми будемо не раз в такому стані!)

— Та підтримуйте українську справу трохи, там, де поселитесь.

— Конешно, — запевнила дівчина, й скоренько виправилася: — Аякже, звичайно.

Вечір улав на плечі раптово. В чужій місті першого дня не хотілось поночі блукати (нам звідусіль наказували тримати цупко торбинку, а також носити її в нім плечі, що дали від вулиці, бо торбохвата крутаються між туристами на велосипедах і одразу пізнають, хто роззява). Еге, мене не важко упізнати. А мій чоловік каже, що боїться нічого, всі гроші можуть бути в нього в кишені, й нічого не пропаде. Так би й йому йтти всі й віддала! От якраз про те ми й сперечалися у сквері.

А тут іще й дощик став накрапати. От і пропала наша добра погода! Тепер, мабуть, задощить на пару тижнів... А парасолі нема. Де сховатися? Осьде зупинка нашого автобуса черга 94. А коло зупинки руїна якоїсь античної будови. Туди й заховалися. Дивимось — йдуть наші євреї.

— Ви до нас? — Здивувалися ми.

— Ні, ми он туди по морозиво.

— Тут воно на кожнім кроці!

— Так, але вона (дівчина, його майбутня дружина) любить тільки те, спеціально, що продається в отій каварні.

Мені казали, що італійці мають справді чудове морозиво — „Тартуфо”, вміщене в чорну шоколаду й обписане горіхами. І що коли його купити й їсти надворі, тартуфо коштує втричі дешевше. Наші євреї лишилися у ресторані.

Дощ перестав, хмар як і не було, вийшли на небо яскраві південні зорі. Автобус швиденько підвів нас до готелю

Каравел, де ми спиналися, і нам ледве вистачило часу передвигнутися, щоб із нашою групою податися на вечерю-бенкет до ресторану „Міно”.

Завісая вас, ви будете мати „фан”! — лукаво посміхаючись, сказала Марез. Сама вона вирядилася у довшу до п'ят мішкувату сукню, що, поправді виглядала, як нічна сорочка, що носить бабі або старі дівч; але, з її гарною ірландською цеглою, вона в цій одязі виглядала також цікаво. Ресторан „Міно”, при залізничній діврі, виглядав неприємно, навіть непомітно. А ціна була висока: 25 доларів від особи. Ввійшли. Йдемо повз кухню (певно, щоб бачили, яка там зразкова чистота, мідні й алюмінієві каструлі виліскують!) Нагорі, в приватній залі, для нас накрыті білим довші столи, квіти (на жаль, хризантеми й глідіолі, замість місцевих олеандрів). Обслуговують красні-кельнери в чорних тісних вбраннях, обгнаних в стани чорними гумовими поясами. Страва за стравою... Кельнери розносять їжу, мов танцюють. Тихенько грає музика. Антипасто (днина з прошитою шинкою), лазанья, печеня з горідинкою, фрукти, морозиво... Ми чекали на каву, але її не подали. Тільки морозиво, а пирі — вино, біле й червоне — котре хочеш і скільки хочеш.

За такі гроші ми сподівалися послухати якийсь концерт, пісні чи „живу” музику. Але розважали нас чимсь іншим! Розносячи кожну страву, наші кельнери однієї й тєї не давали й порції, але як наприкінці ставили перед нами цілий банячок, в котрім було досить багато їжі. Це була ніби спеціальна увага. За це кельнер підставляв шоку для поцілунку і, зважаючи на те, що всі вони були молоді й гарні, не знайшовся такої, щоб відмовився. А отримавши поцілунки, кельнер віддачував тим, що шипав ту даму „по-італійськи”. Нас ще в Америці попереджували, що італійці шипають жінок, але я, далаби, на вулицях чи в автобусах цього не бачила. Так от отримала таку честь отут! Та ще й заплатила за те!

Другого ранку нас повезли на оглядини міста, і ми з автобуса дивилися на те, що вже змріяли вчора ногами. Прекрасні мальовничі руїни, що спочивали під землею аж до XVII сторіччя, були колись мармуровими будовами. Але мармур пообдирали й попалали на вапно. Археологи доповнили руїни й уламки своїми розвідками й відтворили план цілого старого Риму, з багатьма базиліками. Раніше

У річницю смерті бл. п. Лідії Ключник

Проминув уже рік, коли одного гарного весняного, але й zarazом прохального смутком дня, 17-го травня 1978 року у Торонто, Канада, покинула цей світ наважди бл. п. Лідія Ключник, з дому Маковельська, народжена 24-го червня 1929 року у Волковиськах, Білорусь.

Бл. п. Лідія Ключник

Бл. п. Лідія — одна з дітей священної родини, ще малою дитиною разом із батьками покинула свою Батьківщину тоді, коли на обрії було видно блиск советських гарматних вибухів. І відтоді почалась довголітня мандрівка у далеке і незнане майбутнє. Середню освіту здобула вона у Німеччині ще перед виїздом цілої родини за океан. Познайомившись із Богданом Ключником — подружжям, і тоді почалося спільне щасливе життя, повне пошани і сильної любові, великої посвяти і відданості один одному.

Покійної не можна забути, бо з її відходом, начебто погасло світло у родині, забракло раптово цієї духовної сили, що нею вона оточувала всіх, а зокрема своїх найближчих в родинному колі, яких вона була зведеном їхнього життя.

Завжди зацікавлена сучасними подіями, багатством книжкового світу бл. п. Лідія старалася, крім своїх почувань беззастановно опіки, передати своїм синам знання, християнські чесноти та любов до українського народу. Вона була однією із тих матерів, яка від самих ранніх років своїх синів, не тільки піклувалася їхнім здоров'ям, їхнім фізичним добром, але слідувала й за їхнім духовним розвитком, стараючись їх виростити на добрих і свідомих членів української спільноти. Від неї вони навчилися української мови, від неї вони навчилися читати і писати по-українськи, а коли вони виростили, вона вважала своїм обов'язком вислати їх до школи українознавства, щоб потім спільно з учителями далі вполювати в них засади любові до Батьківщини, вчити їх про історичні, містечкі та літературні надбання. Пошана і любов до свого народу — саме й визначалась її працею, її запалом вислати дітям — що пошану і ці самі почування. Бог, Україна та фізичне і духовне збереження своєї родини були тим

основними постулатами, що вірно вона їх притримувалася. Будучи доброю дружиною і матір'ю, вона найчастіше перебувала зі своєю родиною — мужем Богданом та синами Івасиком і Павлусем, біля них бо найщасливіше почувалася і родина завжди для неї було кременем її життя — її радістю і обов'язком. Людина, звичайно, у хвилину нещастя є склонна до певного душевного бунту, дух спротиву: "Чому саме я, чому так вчасно?", забуваючи, які ми малі і слабі супротивлялися суворим законам природи, протиставили Божій волі. Однак, бл. п. Лідія тому, що сильно вірила в Бога і пошанувала Його закон, викарбуваних на скелях Синайської пустині, не забула, що коротке і турботливе, щасливе чи повне смутку життя є нічим іншим — як тільки іспитом перед Всевишнім з цілею — осягнення Вічного життя.

Дорога життя покійної Лідії стелилась щасливо аж до дня, коли довга і болісна недуга сколила саме розквітлу життя, спокійну і люблену всіма Лідію. Її згадуватимуть із болісною тугою не тільки найближча родина — чоловік Богдан та сини Павлусь та Івася, але й ті, яких вона завжди обдаровувала приязню, для яких була променем не одного сірого будня.

Адріан

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоді алмази дітей з найстарішою, найбільшою й найбільш ценною українською національною установою поза межами Батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їх кращу будишність, а нашім громаді в альному світі нового єдиного гасла!

БАЛКАНИ...

(Закінчення, зі стор. 2)

Болгарії Софії появилася книжка про македонське питання, автором якої є Т. Драгоїчева, член Політбюро болгарської компартії. Книжка знову видигає гасло „Македонія для македонців!“ Це означає, що Болгарія, а за її плечима Москва, видигає щораз виразніше справу відлучення й усамостійнення Македонії. В дійсності не йдеться так про створення самостійної Македонії, яка напевно попала б відразу під вплив як не Болгарії, то безпосередньо Москви, як про підваження югославського федералізму, яке спричинило б дестабілізацію ситу-

ації в Югославії, що могло б сентуально служити Москві як претекст, щоб атручуватися у внутрішні справи Югославії. Гасло „Македонія для македонців!“ що його знову піднімає Драгоїчева застерігає на увагу. Вона твердить, що до останньої світової війни, македонська нація ще не було, а Македонія була болгарською землею, заселеною болгарями. Від якогось часу твориться македонська нація, але такий процес потребує часу: нація твориться впродовж десятиліть, а то й століть. Якщо після таких тверджень говорити-

ся про те, що Македонія повинна бути самостійною, то можна відразу здогадатися, про яку самостійність мова. Болгарський підхід до македонського питання дуже нагадує деякі аспекти підходу Москви до українського питання.

Очевидно, Москві не йдеться тут лише про те, щоб „денерувати“ Тіта й Югославію. Підтримуючи болгарську політику й болгарські претензії, Москва

може довести до дестабілізації на Балканах і до створення такої ситуації, в якій її безпосередня інтервенція стане очевидною. Але вона правдоподібно буде пробувати зробити це в такий момент, коли, на її думку, західні потуги, зайняті деінде, не будуть мати нічого проти того, щоб вона „на-вела порядок“ і „поробила заходи для забезпечення своєї безпеки“ на півдні від своїх кордонів.

Східно-Європейський Дослідний Інститут ім. Вячеслава Липинського у Філадельфії, Па.

ділиться з усім своїм Членством, своїми Прихильниками та широким Громадянством печальною вісткою, що 12-го травня 1979 року, помер у Філадельфії, Па., на 81-му році життя — наш Член-Фундатор

мистець-маляр, бл. п.

КЛИМ ТРОХИМЕНКО

уродженець Житомирщини.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Сина Спочилого, Велимишанового Пана Імж. д-ра Святослава та всю його близьку й дальшу Родину, просимо прийняти вислови нашого глибокого співчуття.

Дирекція Інституту

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 20-го травня 1979 року, по довгій і важкій недугі, упокоїлась в Бог, наша Дорога МАТИ і БАБА

бл. п.

НАТАЛІЯ БІЛІНСКА з дому БАЛАБАЙ

народжена 19-го серпня 1894 р. в ічні на Чернігівщині, працювала для Уряду УНР, закінчила УТГІ в Подєбрадах.

В п'ятницю, 25-го травня 1979 р., о год. 7:30 веч. відбудеться ПАРАСТАС у похоронному заведенні McCrery, 3924 Concord Pike, Wilmington, Del.

В суботу, 26-го травня 1979 р., о год. 8:30 ранку буде ПІТІЯ, в тому ж похоронному заведенні, а о год. 9-й ранку буде відправлена ПАНАХИДА в церкві св. Петра і Павла, 1406 Philadelphia Pike, Wilmington, Del., після чого тіло буде перевезено на Український Православний Цвинтар у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПОХОРОН відбудеться приблизно о год. 12-й дня.

У глибокому смутку:
син — ЯРОСЛАВ
невістка — ВІРА з дому РУСАНІВСЬКА
внуки і внучки — ПЕТРО, СОФІЯ, НАДІЯ і МАРКО

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

сл. п.

ЛЮДМИЛИ ІВЧЕНКО-КОВАЛЕНКО

ОСНОВОПОЛОЖНИЦІ та ПЕРШОЇ ГОЛОВИ ОУПС

відбудеться

3-го червня 1979 року, о годині 2-й по пол.
в Православному Осередку в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПАНАХИДА на могилі ПОКІЙНОЇ та

ПОМИНАЛЬНА ТРАПЕЗА зі СПОГАДАМИ

ПРО НЕЗАБУТНЮ ПРОВІДНИЦЮ СЕСТРИЦТВ, ПИСЬМЕННИЦЮ, ЖУРНАЛІСТКУ ТА ЦЕРКОВНО-ГРОМАДСЬКУ ДІЯЧКУ.

Просимо Громадянство взяти активну участь у цих сумних урочистостях.

Головна Управа Об'єднання УПС

СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ

ділиться з усією Українською Громадою сумною вісткою, що із щораз вузкого кола вілних Українських Журналістів, відійшли в останніх тижнях, такі Члени СУЖА

блаженної пам'яті

ІВАН ВОВЧУК ДЕНИС КВІТКОВСЬКИЙ МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА МИХАЙЛО ПАНАСЮК ЮЛІАН РЕВАЙ

Усі Вони своєю журналістичною і публіцистичною працею дали великий вклад в українське політично-громадське життя і втримували високий рівень українського журналіста.

Їхнього пера буде бракувати на сторінках нашої вільної преси.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

Із великим сумом, замість квітів на свіжу могилу
СЛАВНОГО БУКОВИНЦЯ

сл. п.

ДЕНИСА КВІТКОВСЬКОГО

Голови Проводу Українських Націоналістів,
складаю 25 00 доларів

на ПАМ'ЯТНИК

по покійному Голові Проводу Українських
Націоналістів
ОЛЕГОВІ ШТУПЕВІ-ЖДАНОВИЧЕВІ.

ІВАН ПІГУЛЯК

ПОДЯКА

Складаємо щирі подяки Всім, що висловили своє співчуття в нашому великому смутку, смерті

бл. п.

СТЕФАНІЇ ЛУКІВ

та вшановуючи її світлу пам'ять, склали пожертви на добродійні цілі.

Чоловік — ІВАН ЛУКІВ

Сини:

ІГОР з дружиною ОЛЮНЬКОЮ
ОЛЕГ з дружиною СОНЕЮ

Внук — ДАНИЛКО

В пам'ять

бл. п. Стефанії Луків

замість квітів, жертвували на слідуючі цілі:

На 28-й ВІДДІЛ СУА:

Михайло Оленяк 100.00 дол.

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в НЬО ЙОРКУ:

500.00 дол. — Іван Луків;

50.00 дол. — Галіа Бонк;

по 25.00 дол. — Надія Мандруська, Народний Дім;

по 20.00 дол. — Михайло Оленяк;

по 10.00 дол. — Надія Бігун, Євген Гришай, Ірена Карпенко, Зюна Мартиниш, Михайло і Анна Матіаш, Марія і Богдан Охоцькі, Осипа Попович, Наталія і Василь Савицькі, Оксана і Михайло Трапацькі, Євгенія Харченко;

по 5.00 дол. — Ольга Гришак, Марія Гординська, Ольга Плакида, Люба Савойка, Анна Тиха;

по 4.00 дол. — Галіа Матіаш;

по 2.00 дол. — Корняк;

по 1.00 дол. — Н. Н.

На ПРЕСОВІЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ“:

по 10.00 дол. — Ольга Бекесевич, Роза й Іван Боднар,

Ольга Гнатик, Степан Гук, Ірена Кіндрачук, Ольга Муссаковська, Ірина Терлецька, Ольга Заремба;

по 5.00 дол. — Ольга Гаврилюк, Ольга Гришак, Євгенія Леськів, Євгенія Шпирка.

На ДОПОМОГУ ПОЛІТВ'ЯЗНИМ

через 28-й ВІДДІЛ СУА: по 50.00 дол. — Василь Гнатик;

по 15.00 дол. — Таїса Богданська;

по 10.00 дол. — Володимир Бойчук, Анастасія Бохонок,

М. Боярська, Лідія Гладка, Марія Дурбак, Наталія Єврей, Наталія Загайкевич, Валіа Калін-Магмет, На-

талія Кравчук, А. Мельник, Лідія Мурашук і М. Онискевич, Леся Назарук, Дмитро Нішот, Софія Олесницька, Ольга і Марія Плакида, Надія Песу, Марія Рубак, Володимир Роговський, Петро і Ольга Се-

менюк, Олександр Смал, Осипа Яворська;

по 5.00 дол. — Люба Винячук, С. Воробець, Марія Гор-

динська, Степан Гук, Павліна Дереш, Володимир Ковблянський, Роза Кратко, Михайло Плешкан, С.

Ратич, Наталія Шараневич;

по 2.00 дол. — М. Мосора;

по 1.00 дол. — М. Юркевич.

Літературно-Мистецький Клуб в Нью Йорку

повідомляє, що

ЗАПОВІДЖЕНА ІМПРЕЗА В ПОШАНУ

ФЕДОРА КРИЧЕВСЬКОГО

на п'ятницю, 25-го травня 1979 року

з причин від УПРАВИ КЛУБУ НЕЗАЛЕЖНИХ

НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ.

В УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ
2 Схід 79-та вул., НЬО ЙОРК, Н. Я.

відбудеться

ВИСТАВКА КАРТИН

(АКВАРЕЛЬ, ПОРТРЕТИВ та КОЛЯЖІВ)

Мігр ЯРОСЛАВИ ДАРІЇ

КІНАЛЬ

Відкриття відбудеться

в неділю, 3 червня 1979 р., від 2-5 по пол.

• Дохід призначений на Катедру Українських Студій в Гарварді.

• Інститут відкритий кожного дня від 2-5 по пол., крім понеділка.

Українське Патріархальне Товариство

Відділ Ньюарк-Ірвінгтон, Н. Дж.

запрошує Членів Товариства і все Громадянство на

С В Я Ч Е Н Е

яке відбудеться

у неділю, 27 травня 1979 р., о год. 5 по пол.

в залі Українського Народного Дому

140 Prospect Avenue, IRVINGTON, N. J.

• Святочне слово вигоспосить патріарший архимандрит о. д-р ВІКТОР ПОСПІШИЛЬ

• Під час Свяченого — відповідна святочна програма

• Вступ — 5.00 доларів

Дохід призначений на Патріарший Фонд

В ДЕВ'ЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
мого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА

бл. п.

ЕВГЕНА РАДЬО

У ШІСНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ

моїх Найдорожчих і Невіджалуваних ДОНЕЧОК

бл. п.

ХРИСТИНИ І ВІРИ РАДЬО

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ І ПАНАХИДИ

в середу, 30-го травня 1979 року, о годині 8-й ранку

і в суботу, 16-го червня 1979 р., о год. 8-й ранку

в церкві св. Михаїла в Гартфорді, Конн.

В цей невимовно болісний час, прошу Всіх Приятелів і Знайомих згадати їх у своїх святих молитвах.

СОФІЯ РАДЬО з РОДИНОЮ

В глибокій жалобі повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в суботу, 19-го травня 1979 року, після тяжкої хвороби відійшла у Вічність, наша Найдорожча МАМА, БАБУНІ ТА ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ МАЛЬ-МАЛЮТА

народжена 6-го липня 1904 року.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, 22-го травня 1979 р. з храму св. Андрія Первозванного у Вашингтоні, на Цвинтарі Української Православної Церкви в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Приблизно горем:

донька — ГАЛИНА СТЕПАНЕНКО з мужем МИКОЛОЮ

онук — ЮРІЙ СТЕПАНЕНКО з дружиною МАРІЄЮ

племінниця — НАТАЛІА МАНДИЧЕВСЬКА з мужем

ВОЛОДИМИРОМ і Дітьми

племінник — ВАСИЛЬ ТОВСТОП'ЯТ з дружиною ТЕОДОЗІЄЮ

і Дітьми

Просимо про молитви за спокій її душі.

Замість квітів на могилу, Родина просить складати пожертви на Семінар Святої Софії Української Православної Церкви в США.

Філадельфійська Округа...

(Закінчення зі стор. 1)

ка пані Катерина Панчишин, а від 231 Відділу присутнім був секретар Микола Лялюк. Перешкоди не були, і представники 378 Відділу з Філадельфії, Філадельфійську Округу заступав її голова Петро Тарнавський і координатор Округу Степан Гавриш, який познайомив присутніх з планами вшанування світлого ювілею УНСОУ з його 85-річчям.

По довшій дискусії та винятковому думок одностайно вирішено, щоб в неділю, 24-го червня ц.р., на площах і в залах УПЦерквисав. Петра й Павла в Міннісоті, всенародно „Союзом Дням“ відзначити 85-річний ювілей УНСОУ. Для переведення того свята обрано спеціальний Комітет, який очолив відомий суспільно-громадський й церковний діяч та голова 347 Відділу Теодор Сушич, а заступником його обрано Дмитра Ленко, голову 378 Відділу. Також до Комітету було обрано д-ра Івана Кундича як організаційного референта, а Сергія Козачука імпресовим референтом. Секретарем Комітету обрано пані Дарію Цапар. У склад Комітету ввійшли також Іван Василюк, голова 261

Відділу в Вільямсвілі, Микола Лялюк, секретар 231 Відділу в Кемдені, пані Катерина Панчишин, секретарка 378 Відділу в Вудбайні, Петро Ціхановський, касир 347 Відділу в Міннісоті, і Степан Гавриш, координатор Філадельфійської Округи.

Теодор Сушич, обраний головою Комітету, зложив всім подяку за довіру, після чого намінив план перебігу Союзного Дня. Вирішено запросити до участі на головному промовці д-ра Івана Фліса, головного передсідника УНСОУ. Передбачено багату мистецьку і розвагову програму.

Присутній на нарадах голова Філадельфійської Округи Петро Тарнавський висловив всім подяку за ентузіазм, а при тому інформував, що спонсором запланованого Союзного Дня буде Округа. Він додав, що в неділю, 30 вересня ц.р., в Філадельфії відбудеться заходом Округи бенкет присвячений 85-річчю Союзу.

Подяку всім за участь в нарадах закінчив голова Комітету Теодор Сушич, а господарюючи пані Дарія Цапар запросила всіх присутніх до Великодньої перекуски.

КГБ ХОЧЕ ЗНИЧИТИ...

(Закінчення зі стор. 1)

вірші, забороняють посылати їх мені в листах і, таким чином, примушують мого чоловіка провадити протестні голодування.

А в січні 1979 року робітники КГБ в Мордовських таборах розповсюдили фотознімки і документи, компромітуючі мене. Показали їх чоловікові і викликали родинне непорозуміння.

Крім того, в моїй квартирі перевірили стелю, натискали мікрофони. Один з них пробив тиняк і висунувся у спальні над могом головою. Вже понад два роки в мене, без будь-яких пояснень, вилучили телефон. Мене, ветерана праці, незаконно звільнили з роботи. Робітники КГБ переслідують мене все і всюди. Коли я знову влаштувалася на працю в міліції (сторожихою), мене раптом терміново викликали до начальника майора міліції Стрільця Юрія Пантелеймоновича. Начальника в його кабінеті не було, але на мене чекав робітник КГБ капітан Котовенко Іван Іванович. Він тримав мене в чужому кабінеті більше як дві години, нічого конкретного не кажучи. Коли ж я повернулася до хати, побачила, що в квартирі, під час моєї несприятливості, хтось побував.

Коли я після телеграми голові всесоюзного КГБ Юрію Андропову про це, що я протестую проти жорстокої поведінки супроти мого чоловіка (він голодував вже 15-й день), мене викликав до КГБ капітан Котовенко і сказав: „Я відповідаю на телеграму, вислану вами до всесоюзного КГБ. Якщо ви ще раз напишете щось подібне, то ми поставимо вас під суд за наклеп на адміністрацію табору“.

Одного разу прийшов до мене на роботу капітан Котовенко і намагався намовити мене до співпраці з КГБ проти мого чоловіка. Коли ж я відмовилася і сказала, що не маю наміру робити з нашої розмови секрет, робітник КГБ, очевидно побоюючись, що я назву їхні прізвиська, почали діяти проти мене чорними засобами: через приватних людей, начальників по роботі і робітників міліції. 12 лютого ввалилися до мене на помешкання і склали наклепницький протокол, бушували, у мене живе пошукування міліцією злочинців. Кулі б я не пішла, всюди, немов би випадково, появлявся на мому шляху підозрілий „закоханний“, який переслідував мене як на роботі, так і на пляжі. Нарешті органи КГБ добились свого і пред'явили мому чоловікові якісь звинувачення, що довело до великої родинної сварки. Але я глибоко переконана, що КГБ потрібний не так

наш розвід, як знищення Руденка в будь-який спосіб: родина сварка, спровокована ними з цією ж метою. КГБ не може годитися з тим, що цей нескорений свободолубний письменник, навіть у суворих таборних умовах, продовжує боротися за людські права. Органи КГБ ретельно дбають, щоб з творчості Руденка не залишилося і одного рядка. З цією метою вони зробили в моїй квартирі 6 обшуків, три останні вже після арешту мого чоловіка: 12 грудня 1977 року, вночі з 9 на 10 лютого 1978 і вночі з 6 на 7 квітня 1979 року. Постанови на обшук, який відбувся минулої ночі, 7 березня 1979 року, виписано прокурором УРСР Глухом Петром Кириловичем, узгоджено з старшим слідчим особливо важких справ слідчого відділу КГБ УРСР майором Слобожаном Миколою Михайловичем, з начальником слідчого відділу КГБ УРСР полковником Турніним і з заступником голови КГБ УРСР генерал-майором Мухом. Обшук був роблений, як сказав капітан Селюк, в справі Олеса Бердника, але що мають спільного зі справою Олеса Бердника збірка віршів Миколи Руденка за 1977-78 роки „За гратами“, закордонні листи, адресовані до мене, мій особистий записник і моя друкарська машинка, які були заборані під час обшуку.

Обшук вночі з 9 на 10 лютого 1978 року фактично зроблений незаконно — в моїй несприятливості. Коли я прийшла до хати, вже під кишків обшуку, старший слідчий КГБ УРСР майор Сірок пред'явив мені „постанову на обшук“ не тільки без санкції прокурора, але взагалі без будь-яких печаток і штампів — надруковану на чистому аркуші паперу і підписану майором Сіроком, який намагався переконати мене, що ця „постанова“ є законною.

КГБ ігнорує всі закони. У відношенні до мене і мого чоловіка брутально порушують право на недоторканість життя, недоторканість особи і родини, і навіть право на листування, на переконання.

Я звертаюся до письменників і вчених світу, до голів урядів країн-учасниць Гельсінкського наради у Београді: в ім'я людськості, в ім'я всього святого чоловіка, рятуйте життя поета і мислителя Миколи Руденка!!!

У відчаї і надії

Раїса Руденко
Київ, 84
Конча-Заспа,
літ. 1, кв. 8”

7 березня 1979

В. МОРОЗ ЗАКЛИКАЄ...

(Закінчення зі стор. 1)

ня дало б нагоду Москві знищити українську молоді. „Україну звільнять молоді люди в уніформах зі зброєю в руках“, — заявив Мороз, пояснюючи, що він під словом „уніформи“ розуміє духову наснагу молоді.

На думку Мороза, багато українців бажало б емігрувати на Захід і треба робити заходи, щоб влада дозволила їм на виїзд, так як дозволяє жидам. Українська громада у вільному світі сильніша над всі його сподівання, сказав Мороз, ще раз підкреслюючи, що створення СКВУ є її найбільшим досягненням та що він робитиме все можливе, щоб підняти престиж цієї установи та її скріпити. Він уважав, що хоча йому боліло було покидати Україну, свій ексиль він не уважав карою, а великою почестью та що це дасть йому змогу „притягувати наших дітей повернутися в Україну“. Він ще раз висловив подяку всім, які виступили в його обороні та робили заходи у справі його звільнення.

Під час пресконференції-полуденки у Вашингтоні. Конференцію відкривав голова Крайового Пресового Клубу Артур Візі.

(Світлиця — І. Дзюбога)

Серед представників української громади, які сиділи за головним столом були: Владислав Метислав, адміністративний директор УККА мгр Іван Базарко, директор Інформаційного

Бюро у Вашингтоні Богдан Винничук, ексекютивний лідер Білоруської Дім вицепрезидент УККА о. Роберт Москаль, лер і Вікторія Мондзіярло.

У „Нью Йорк Таймс“ появилася...

(Закінчення зі стор. 1)

тожнювання себе з демократичним рухом — у висліді чого Л. Плюща звільнено з праці. Тоді він вже не вагаючись, вступав до Московської Ініціативної групи в обороні прав людини, підписує протест проти дальшої совєтської окупації Чехо-Словаччини, приїздить на різні судові процеси над дисидентами, підтримує родину заарештованих, збирає різні інформаційні матеріали для самвидавних журналів і до „Хроніки поточних подій“ та „Українського вісника“, пише статті, підписуючись псевдонімами. Вкінці його арештують, як одного з поміж сотні інших українських активістів і віддають до психіатричної лікарні. До цього, що його не заслали в концтабори, — пише П. Редлавей, — могли бути дві причини — свідомість, що Л. Плюща не можна зламати звичайними „методами“, а також те, щоб його приятелі не передали інформації про його заслання на Захід, що могло б викликати гостру реакцію в світі. Проф. А. Снежневський, який „здіймає“ недугу Л. Плюща як „мляву шизофренію“, „притиснений до мурів“ приятелями Плюща та його дружиною Татяною, сказав, що це він зробив тільки заради того, що Плюща врятувати від заслання.

Однак, Л. Плюш не вважаючи на те, що перебував поміж кримінальними злочинцями і дійсно божевільним, — стверджує проф. Редлавей, — і насильно йому давали різні шкідливі „ліки“, він незвичайно відраїнськості цієї книжки, пише, що у розповіді видно його виразну, але не фальшиву скромність. Щоб краще представити свої погляди, він влаштував до різних дискусій — в напрямі пов'язаних із собою тем: кібернетики, психології, психіатрії, політики, історії, соціології, антропології, націоналізму, мови літератури, етики — і можливо його спеціального зацікавлення — філософії. Правда, іноді він висловлює свої думки стандартно та невинно, — стверджує П. Редлавей, але здебільша в них проявляється висока інтелектуальність і спонука до дії — зокрема коли він дискутує на тему тенденцій совєтської еліти до спадщини аборигенів, до потреби поширення платформи демократичного руху. Часами в нього проявляються марксистські погляди, однак в протилежності до Соляніна — він здержується, за винятком кількох перехідних моментів, від критики Заходу, вважаючи, що він ще малий знавець європейських справ.

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

СКЛАДАТИ ГРОШІ ЧИ ПОЗИЧАТИ НАЙКОРИСНІШЕ

у Федеральній Кредитовій Кооперативі

„САМОПОМІЧ“

в Нью Йорку

Дивіденда 6.5% з чвертьрічним нарадуванням

• ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ відповідно до ошадностей — АЖ ДО ВИСОТИ \$2,000.00

• ОДНО ДО ШІСТЬ РІЧНІ ОШАДНОСТЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ від 6.75% до 8% річно — з чвертьрічним нарадуванням.

• ПОЗИЧКИ ОСОБИСТІ ТА ГІПОТЕЧНІ (мортгеджі) на догідних умовах сплати.

• ПОЗИЧКИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ДО ВИСОТИ \$10,000.00 на кошт Кооператива.

• ПОЗИЧКИ НА АВТА.

• СТУДЕНТСЬКІ ПОЗИЧКИ — до сплати після покінчення студії.

• Вільний від прибуткового податку ПЕНСІЙНИЙ ФОНД (IRA) НА 8% РІЧНО.

• ЧЕКОВІ РАХУНКИ (SHARE DRAFT).

• ГРОШЕВІ ПЕРЕКАЗИ ТА ПОДОРОЖНІ ЧЕКИ знають в цілому всі фірми American Express.

АДРЕСА:

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION

108 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003

Tel.: (212) 473-7310

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН БУСЕЛЬ, член УНС Відд. ч. 114 Б-ва св. Володимира в Чикаго, Іл., помер на 59-му р. ж. Покійний нар. в Рівні, Україна і став членом УНС 1969 р. Пошишив в смутку дружину Валентину, дочку: Любу, Лідію, синів: Віктора, Миколу і Василя та двох онуків. Похорон відбувся 27 березня ц.р. на цвинтарі св. Андрія в Addison, Ill.

Вінча Йому Пам'яті!

Секретар

ДМИТРО КАЧОР, член УНС Відд. ч. 163 Т-ва Єдності у Філадельфії, Па., помер 1 квітня 1979 р. на 68-му р. ж. Нар. в с. Матківці, Україна і став членом УНС в 1957 р. Пошишив в смутку дружину Теклю, синів: Йосифа, Петра, Івана і Василя, доньку: Наталку і Марію. Похорон відбувся 5 квітня ц.р. на цвинтарі св. Марії, Fox Chase, Philadelphia, Pa.

Вінча Йому Пам'яті!

Секретар

МАКСИМІВ ІВАН, член УНС Відд. ч. 473 Т-ва ім. сот. Ю. Головінського в Монреалі, Канада, помер 15 березня 1979 р. на 73 р. ж. Нар. в с. Лупша, Рогатин, Україна і став членом УНС в 1955 р. Пошишив в смутку дружину Єфросину, доньку: Славу, синів: Ігоря і дружини: рідну в Україні. Похорон відбувся 19 березня ц.р. на цвинтарі в Монреалі, Канада.

Вінча Йому Пам'яті!

Секретар

КАТЕРИНА КАРИТИЧ, членка УНС Відд. ч. 333 С-ва св. Анни в Бервік, Ра., померла 5 березня 1979 р. на 83-му р. ж. Нар. в Україні і стала членкою УНС в 1926 р. Пошишила в смутку дочку Дороту. Похорон відбувся 8 березня ц.р. на цвинтарі Roselawn Cemetery, Berwick, Pa.

Вінча Їй Пам'яті!

Д. Боберський, секр.

ВАСИЛИНА ВЕЛИЧКО, членка УНС Відд. ч. 25 Т-ва Свобода в Джерзі Сіті, Н. Дж., померла 5 квітня 1979 р. на 85-му р. ж. Нар. в с. Турка, Коломия, Україна і стала членкою УНС в 1963 р. Похорон відбувся на цвинтарі

Вінча Їй Пам'яті!

Д. Боберський, секр.

● REAL ESTATE ●

КЕРГОНКСОН, Н. Я.
7-кімн. дім, нове опріант., електрика, пивниця, гараж — \$19,900.

5 акрів, 3 доми — \$25,000.

5-кімн. бонгало, опріант., вид, близько Союзівки — \$17,500.

50 акрів, потік, добра фронтонна дорога, вид — \$27,000.

KATES REALTY
Kerhonskon, N.Y. (914) 626-4141

КЕРГОНКСОН, Н. Я.
25 акр., 12 літніх бонгал, басейн, велик. 2 пов. дім, стайня, вид на гори — \$65,000.

4 кімн. дім, на цілий рік, в доск. стані, 1 м. до Союзівки — \$17,500.

5 кім. дім-ранча, наче новий, викинена пивниця, гараж — \$35,000.

43 акр., чудов. вид, потік — \$18,500.

KATES REALTY
Kerhonskon, N.Y. (914) 626-4141

Accord, N.Y.
Пише 20 хвилин від Союзівки продається

Модерний 1-РОД. ДІМ
з 2 спальнями і трейлер, в добром. стані, на 2 акрах землі.

CHAMBERLAIN REALTY
Kerhonskon, N.Y. 12446
(914) 626-0608

НА ПРОДАЖ
1-но і БІЛЬШЕ АКРОВІ ПАРЦЕЛІ

біля Союзівки. Ціни від \$2,000.00 за акер. Тел.: (516) 822-4636 по 8-й веч. або (914) 626-8135, кожноразно.

Добра нагода набути

ОДИНОГО 2 або БІЛЬШЕ АКРОВІ ПЛОЩІ

з доступом до великого озера, в Українському Селі, Глен Спей, 4 хвил. до обох церков, „Верховини“. Поміжковані ціни, безпосередньо. Тел.: (212) 355-9447, (212) 428-5150, веч., (914) 557-6172 (пітм).

Gate of Heaven, E. Hanover, N.J.

Вінча Їй Пам'яті!

Управа Відділу

АНАСТАЗІЯ КОВТУН, членка УНС Відд. ч. 316 Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н. Я., померла 16 березня 1979 р. на 87-му р. ж. Нар. в с. Дібранові, пов. Рогатин, Україна і стала членкою УНСОУ в 1924 р. Пошишила в смутку дочку Олену. Похорон відбувся 19 березня ц.р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Я.

Вінча Їй Пам'яті!

В. Попович, секр.

ЄВГЕНІЯ НОСІВІЧ, членка УНС Відд. ч. 423 Т-ва ім. Є. Ковалевського в Чикаго, Іл., померла 17 лютого 1979 р. на 81-му р. ж. Нар. в Україні і стала членкою УНС в 1951 р. Пошишила в смутку сестру Ольгу, брата Миколу. Похорон відбувся на цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вінча Їй Пам'яті!

Секретар

ВАРВАРА ТРАЧ, членка УНС Відд. ч. 39 Т-ва Укр. Січ в Сиракузах, Н. Я., померла 18 березня 1979 р. на 69-му р. ж. Нар. в с. Котузові, пов. Підгайці, Україна і стала членкою УНС в 1956 р. Пошишила в смутку мужа Ярослав, дочку Софію, 3 онуків, сестру Анну і родину. Похорон відбувся 22 березня ц.р. на цвинтарі УКЦерк св. І. Хрестителя в Сиракузах, Н. Я.

Вінча Їй Пам'яті!

Управа

ІВАН БУНКО, член УНС Відд. ч. 204 Т-ва ім. А. Гончаренка в Нью Йорку, Н. Я., помер 12 березня 1979 р. на 66-му р. ж. Нар. в Нью Йорку і став членом УНС в 1940 р. Пошишив в смутку дружину Едіт. Похорон відбувся 15 березня ц.р. на цвинтарі Кальварія, Квінс, Н. Я.

Вінча Їй Пам'яті!

В. Палівор, секр.

● HELP WANTED ●

ПОТРІБНО
РОБІТНИЦЬ І ОПЕРАТОРІВ
Mergow Machine — Трикотажна фабрика у Джерзі Сіті. Постійна праця, овертайми. ARARAT KNITS, 34 Exchange Pl. Jersey City, N.J.

(Harborside Terminal, Unit 3)
(Автомобілі сабей при дверях)
(201) 433-5205

ПОТРІБНО
ПЕКАРЯ, ПОМІЧНИКА ПЕКАРЯ
І ПРИБИРАЛЬНИКА
для санітарної чистоти.
Добра платня і бенєфіти, постійна праця. Голоситись особисто. Spudnuts, 146 Haynes Ave., (United Air Lines Building), Newark, N.J. 07114. Англіська мова неконечна.

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

MCNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.

Phone (201) 772-1880

R. H. Burnadz — J. J. Mcnerney

Funeral Directors

Chapels available through out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

2535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10462

Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ

Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, поховальних в козмії районів міста. Похорони по мінімальним цінам.

„СВОБОДА“
заагажує негайно на постійну працю:
ПОМІЧНИКА
до експедиції газети
і ПРЕСМЕНА-ДРУКАРЯ
Добрі умови праці і бенєфіти.
Голоситись особисто —
SVOBODA
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

● ВАКАЦІ ●
ADIRONDACK PARK MOTEL
& HOUSEKEEPING COTTAGES
P.O. Box 81 ■ Bolton Landing, N.Y. 12814
Хто любить красу гір Адірондак, ловити рибу чи плавати в чудовому озері Lake George або у великому басейні — це все знайдете
в Українському Відпочинковому Ресорті
АНТОНЯКІВ — тел. (518) 644-9800

З громадою і для громади!
В ошадностях наше майбутнє!
УКРАЇНСЬКА
ЩАДНИЦЯ
UKRAINIAN SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION
1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

• ПЛАТИТЬ ВИСОКІ ВІДСОТКИ, А САМЕ:
від бжучих ошадностей конт 5%, обчислюваних на місячний базі; від ЦЕРТИФІКАТІВ 5%-8%, залежно від суми і часу, на який вкладається.

• „MONEY MARKET“ ЦЕРТИФІКАТИ — мінімум \$10,000 на 6 місяців — приносять біля 10% дивіденди.

• КОЖНЕ КОНТО МАС ДЕРЖАВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, F.S.L.I.C., до суми \$40,000.

• ДЛЯ БАЖАЮЧИХ КУПИТИ дім, підприємство, чи будь-яку посілість Українська Щадниця дає позики (mortgages) на дуже догідних умовах сплати.

• ДЛЯ СВОІХ ЧЛЕНІВ дає правні і нотаріальні послуги, згромаджує зарплатні і соціально-обезпечені чеки; продас державні бонди; видає подорожні чеки (Travelers Cheques), грошові перекази (Money Orders) і т. п.

• ПРАЦЮЮЧІ у власних підприємствах, або в таких, що не забезпечують їх пенсійним фондом, можуть відкрити в Щадниці ПЕНСІЙНЕ КОНТО — IRA, вкладаючи на це по \$1,500 річно. Гроші зложені на пенсійне конто відтягаються опісля від прихідного податку (Income Tax).